

римската войска, която изгори Йерусалимъ, главния градъ на невѣрните Евреи, 40 години подиръ възнесеніето христово, каквото ревохме и ез преминалата недѣла. Человѣците, които напзлниха свадбата, тѣ сж Єлините и язычниците, които повѣрваха во Христа, человекъ, които нѣмаше свадбарски дрехи, той е сѣкій грѣшникъ, който нѣма милостиво сърце и добры работы. А дете мѣ скрзаха рѣцете и краката, това показва чи като умре человекъ. дѣшевните мѣ сили са сврзоватъ и не може да направи никакво добро: темницата е вѣчнатъ мѣжъ, гдѣто ще фзрлѣтъ сѣкиго грѣшника като сврзанъ, а скрзаніето на жьбыте е раскамніето (пишманлака) на грѣшните въ мѣкатъ. Єто тзакваніето на свадбата, но послѣшайте сега и нейното побченіе. Приповнете първо чи Христосъ рече свадби, а не свадба, съ това показва чи нашето сзединеніе съ бога е разнообразно: защото, нѣкои человекъ са сзединаватъ съ бога, сзса дѣвство и чистотъ, дръги съ постъ, а дръги съ послѣшаніе. И тѣй єдни приносятъ плодъ до сто, дръги до шестьдесать, а дръги до тридесать, споредъ разныте пѣтица, които е показалъ богъ за нашето спасеніе. Тѣа, които приносятъ плодъ до сто, тѣ сж, които са раздали сичкото си имотство мылостына и живѣатъ въ дѣвство и чистотъ. Които приносятъ до шестьдесать, тѣ сж, които са раздали полвинатъ отъ имота си мылостына, и живѣатъ сзса женыте си цѣломѣдренно, а дѣто приносятъ, тѣ сж, които са раздали третатъ часть отъ имота си, и живѣатъ съ женыте си любовно, и пазатъ божіите заповѣди добрѣ. Царъ, който направи свадба на сына си е богъ, който повика Евреите на добродѣланіе, а тѣ нерачиха, но положиха причина: єдни за колѣве, дръги за нивъ, а дръги за женъ: а дръгите уловиха слѣгите и ги биха. Тѣзи слѣги, които вѣха проководени да викатъ на свадбата, тѣ сж быле предъ Христа пророцыте, а подиръ Христа апостолыте и церковните проповѣдници. Най първо быле повикани Евреите, не виднашь, но много пѣти сзса закона и пророцыте, а тѣ са отфзрили отъ тѣзи свадбъ като недостойни: за тѣй богъ повикалъ на насъ, да са веселиме дѣховно съ побченіата на ветхѣа и новыа завѣтъ. А дете са разгнѣви царъ и проводи войны, да изгорѣтъ града, съ това показалъ Христосъ какъ ще пострадатъ (истеглатъ) послѣ Евреите за своето невѣрствіе: защото като са минаха 40 години отъ христовото възнесеніе, тога доди Веспасіанъ царъ римскій и сынъ мѣ Титъ, изгориха Йерусалимъ и безчетъ Евреи избиха, а колкото останаха живи, распилаха ги по сичкѣа свѣтъ: защото вѣхъ прогнѣвили бога като не повѣрваха Христа, но го распеха на крзствъ. Но гледайте божіето милосердіе, какъ не расипа Йерусалимъ скоро, но подиръ 40 години. Єдно да покаже своето длготърпеніе, а дръго чакалъ ги да не са по-